

พิษ 3 เด็ง ซึมยาว เผาจริง ซึมชุง-โรงงาน โละคน ทอยปิด

ซึมชุงโคราชที่ประกาศปิดกิจการ

ถึงเวลานี้ที่มเศรษฐกิจของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่มี “หม่อมอู่” ม.ร.ว.ปรีดิยาทร เทวกุล เป็นหัวเรือใหญ่ ยังไม่สามารถทำให้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยงัดหัวขึ้นมาได้

ถามว่า แล้วโอกาสฟื้นมีไหม? คำตอบคือ มี แต่ยังห่างไกลถ้าหากว่ารัฐบาลยังเข็งง้ำไม่ชัดเจนอยู่เช่นนี้ และโอกาสที่จะเกิดอย่างกรณีซึมชุงที่ทยอยลดคน ย้ายฐานการผลิต ปิดกิจการ ก็คงจะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะเอสเอ็มอีที่สายป่านสั้น

อย่าลืมนะ ถึงจะมีฝนโปรยปรายลงมาบ้างแล้ว แต่วิกฤตภัยแล้งก็ยังไม่ผ่านพ้น ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรหลัก ข้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ยังตกต่ำ กำลังการผลิตของบรรดาโรงงานอุตสาหกรรมลดลง เพราะไม่มีมอเตอร์เข้ามา โอทีถูกตัด ขณะที่การลงทุนภาครัฐยังอยู่ในสภาพเบ็ดเตล็ด เบงก่องก็เข้มงวดปล่อยสินเชื่อพร้อมเตรียมรับมือกันสำรองหนี้สงสัยจะสูญ

สารพัดสารพันปัญหา ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบ

ต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ หนี้ครัวเรือนก็พุ่ง เมื่อเงินในกระเป๋าอ่อนหรือทุกคนก็ต้องรัดเข็มขัด จุดกำลังซื้อตกต่ำลงต่อเนื่อง สะท้อนไปถึงการจัดเก็บภาษีของรัฐพลาดเป้า โครงการลงทุนของภาครัฐก็ชะงักงัน

ดูท่าการสู้ศึกเศรษฐกิจซบเซาที่มีเก้าอี้หัวหน้าทีมเศรษฐกิจเป็นเดิมพันครั้งนี้ใหญ่หลวงนัก แต่ครั้นจะมองไปยังผู้มาใหม่ที่รำลือกันหลายรอบแล้วว่า **ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ที่ปรึกษา คสช.** จะมานำทีมเอง ก็ยังไม่รู้ว่าจะออกหัวหรือก้อย เพราะคณะที่ทีมงานเศรษฐกิจ คสช. เวลานี้ รู้ๆ กันอยู่ว่ามาจาก “**เซ็นคาร์เบียลคอนเนกชัน**” ที่มีพี่ใหญ่บูรพาพยัคฆ์ **พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีและรมว.กระทรวงกลาโหม** แม้ค้อพอยู่เบื้องหลังนั้น ทำให้ “บิ๊กตู” ขยับอะไรไม่ถนัดจริงๆ

แถมวันดีคืนดี “หม่อมอู่” ยังถูกปล่อยคลิบเตี๊ตว่าไปนิพนทานายกรัฐมนตรี ไม่รู้เรื่องเศรษฐกิจ ในที่ประชุมสมาคมธนาคารไทย เมื่อวันศุกร์ที่ 17 กรกฎาคม ที่ผ่านมานั้น หม่อมอู่ยัร้อรนต้องออกมาแก้ตัวพัลลว ไม่จริง ไม่จริง มีคนใส่ร้าย

“หม่อมอ้อย” ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล หัวหน้าทีมเศรษฐกิจในวันที่ยังคงนั่งประชุมร่วมกับ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.) ท่ามกลางกระแสข่าวการปรับคณะรัฐมนตรี

จ้องทำลายผม

“บ้าเหอ ผมจะไปพูดอย่างนั้นได้อย่างไร ผมไม่เคยพูดว่านายกฯ ไม่รู้เรื่องเศรษฐกิจเลย แหม ท่านนายกฯ รู้เรื่องเศรษฐกิจจะตาย ผมจะไปพูดอย่างนั้นได้อย่างไร เรื่องที่ผมพูดคุยกับสมาคมธนาคารไทย เป็นการไปเล่าให้เขาฟังในสิ่งที่รัฐบาลกำลังทำ และไปขอความร่วมมือในการปล่อยสินเชื่อเอสเอ็มอี ผมมั่นใจว่าชาวนั้นมันเป็นกระบวนการปล่อยข่าว ที่คอยเล่นงาน คอยเลื่อยขาผมอยู่เรื่อย บัดโธ! ผมจะหาเรื่อง

ทำไม แค่นี้ก็จะตายอยู่แล้ว” ม.ร.ว. ปรีดิยาธร โอดครวญ

แต่งงานนี้ ไม่จบง่าย บรรดาแมงเม่าที่รำลือกันว่า “บักตู” ลังสืบสาวราวเรื่องล่าคลิปเอามาฟังให้จะจะว่าหม่อมอ้อยไปพูดอย่างนั้นจริงหรือไม่

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าทีมเศรษฐกิจจะเป็นทีมนี้หรือทีมไหนๆ เจอวิกฤตเศรษฐกิจเผาจริงในตอนนั้นก็ต้องบอกว่าถ้าดีแต่ไม่ไม่มีฝีมือจริงก็เตรียมพารัฐบาลบักตูม้วนเสือกกลับบ้านกันได้เลย

ก่อนอื่นมาดูเศรษฐกิจของของไทยจะยาวไปถึงไหนจาก “กรุงเทพโพลล์” ที่เผยแพร่ผลสำรวจความคิดเห็นของ

นักเศรษฐศาสตร์จากองค์กรชั้นนำ 27 แห่ง จำนวน 63 คน เรื่อง “ดัชนีความเชื่อมั่นนักเศรษฐศาสตร์ต่อเศรษฐกิจไทยใน 3-6 เดือนข้างหน้า” โดยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 3-14 กรกฎาคม 2558 ที่ผ่านมา กันก่อน

ผลสำรวจพบว่า ดัชนีความเชื่อมั่นนักเศรษฐศาสตร์ที่มีต่อสถานะเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันอยู่ที่ระดับ 28.94 (เต็ม 100) เพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งที่ผ่านมาที่อยู่ในระดับ 24.03 การที่ค่าดัชนีอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ค่อนข้างมากสะท้อนให้เห็นถึงสถานะเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันที่ยังอ่อนแอเป็นอย่างมาก

เมื่อวิเคราะห์ลงไปในแต่ละปัจจัยขับเคลื่อน พบว่า ปัจจัยที่ค่าดัชนีอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 50 ค่อนข้างมาก ได้แก่ การส่งออกสินค้า (ดัชนีเท่ากับ 4.03) การลงทุนภาคเอกชน (ดัชนีเท่ากับ 9.02) และการบริโภคภาคเอกชน (ดัชนีเท่ากับ 13.11)

ขณะที่ปัจจัยด้านการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐยังคงขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ไม่เต็มที่ เห็นได้จากค่าดัชนีที่อยู่ในระดับ 47.58 ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำกว่าระดับ 50 เช่นกัน ส่วนการท่องเที่ยวยังคงต่างประเทศเป็นปัจจัยเดียวที่ทำงานได้ดี โดยมี

ค่าดัชนีเท่ากับ 70.97 เพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งก่อนและเป็นระดับที่สูงที่สุดนับจากเดือนมกราคม 2557

เมื่อมองออกไปในระยะ 3 เดือนข้างหน้า ค่าดัชนีอยู่ที่ 59.51 เพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งที่ผ่านมา (ค่าดัชนีเท่ากับ 58.41) และเมื่อมองออกไปในระยะ 6 เดือนข้างหน้าค่าดัชนีอยู่ที่ 71.01 ลดลงอย่างต่อเนื่องนับจากเดือนกรกฎาคม 2557 ทั้งนี้ การที่ค่าดัชนียังอยู่ในระดับที่สูงกว่า 50 สะท้อนให้เห็นว่านักเศรษฐศาสตร์ยังคงมีความเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจในอีก 3-6 เดือนข้างหน้าจะยังคงปรับตัวดีขึ้นกว่าปัจจุบัน แต่การดีขึ้นดังกล่าวจะอยู่ในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปและเชื่องช้า

ส่วนประเด็นวัฏจักรเศรษฐกิจว่าปัจจุบันเศรษฐกิจไทยอยู่ในช่วงใดของวัฏจักร พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.1 เห็นว่าอยู่ในช่วงเศรษฐกิจถดถอย รองลงมาร้อยละ 14.3 เห็นว่าอยู่ในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว และร้อยละ 3.2 เห็นว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงตกต่ำ และไม่มีนักเศรษฐศาสตร์คนใดเลยที่เห็นว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงรุ่งเรือง

เมื่อแบ่งวัฏจักรออกเป็น 2 ฟาก คือ ฟากเศรษฐกิจขยายตัวจนถึงจุดสูงสุด (ร้อยละ 14.3) และ ฟากเศรษฐกิจถดถอยจนถึงจุดต่ำสุด (ร้อยละ 68.3) แล้วเปรียบเทียบกับ การสำรวจครั้งก่อนหน้าในเดือนมกราคมที่ผ่านมาจะพบว่าเศรษฐกิจปัจจุบันอยู่ในภาวะถดถอยหรือชะลอตัว

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า (1) ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย 3 ใน 5 ไม่ทำงาน ซึ่งได้แก่ การส่งออก การลงทุนภาคเอกชน และการบริโภคภาคเอกชน (2) แม้เศรษฐกิจข้างหน้าจะดีขึ้นกว่าปัจจุบัน แต่การดีขึ้นดังกล่าวจะอยู่ในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปและเชื่องช้า โดยปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ การท่องเที่ยวจากต่างประเทศและการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ (3) นักเศรษฐศาสตร์มองเศรษฐกิจไทยยังอยู่ในช่วง "เศรษฐกิจถดถอย"

หันมาฟังจากเสียงของสภาองค์การนายจ้างฯ ยิ่งสยองหนัก

เมื่อวันก่อน นายธนิต โสรัตน์ รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย พุดชัดว่า นายจ้างจะหารือกันเรื่องเศรษฐกิจครึ่งหลังของปี 2558 เพื่อจะได้บอกกล่าวสภาพความจริงให้ผู้ประกอบการและลูกจ้างปรับตัวรองรับ เนื่องจากเศรษฐกิจครึ่งปีหลังจะยังไม่ฟื้นตัวเท่าที่ควรจะเป็นตามทิศทางเศรษฐกิจโลก ดังนั้น ภาคการผลิตครึ่งปีหลังมีแนวโน้มจะรัดเข็มขัดทุกด้านเพื่อประคองตัวให้อยู่รอด โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือเอสเอ็มอี ต้องลดต้นทุนทุกด้าน ชะลอการลงทุนใหม่ๆ เพื่อรักษาเงินสดไว้ เพราะตอนนี้แบงก์ล็อกเงินไม่ปล่อยกู้ให้กับการ

ลงทุนใหม่แล้ว

สำหรับปัจจัยที่ภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องรัดเข็มขัดรอบด้านในครึ่งปีหลัง เนื่องจากจะต้องเจอกับภาวะ 3 เด็ง กล่าวคือ เด็งแรกเศรษฐกิจโลกยังคงชะลอตัวทำให้ส่งออกทั้งปีมีโอกาสติดลบ 3% ปัจจุบันภาคการผลิตมีอัตรากำลังการผลิตเฉลี่ย 55% ซึ่งถือเป็นอัตราก่อนข้างต่ำ ขณะเดียวกันพบว่าภาคเกษตรของไทยเกิน 50% ก็พึ่งพึ่งตลาดส่งออกเช่นกัน

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้บริษัทส่วนใหญ่ไม่มีค่าทำงานล่วงเวลาหรือโอทีให้พนักงาน ซึ่งเงินพิเศษส่วนนี้มีส่วนสำคัญต่อแรงซื้อในระบบอยู่ไม่น้อยในการกระตุ้นเศรษฐกิจ เมื่อทิศทางการส่งออกครึ่งปีหลังยังไม่ดีนักโอทีก็จะไม่มีเช่นกัน การรักษานักงานเท่าที่จำเป็นจะต้องพยายามประคองไว้แต่พนักงานใหม่ไม่มียกจ่ายเพิ่ม ขณะที่รายจ่ายของคนกลุ่มนี้ก็เพิ่มขึ้นแต่เงินเดือนยังมีการเติบโตแบบชะลอตัวต่อเนื่องมา 2-3 ปี

เด็งที่ 2 แรงซื้อคนไทยครึ่งปีหลังแนวโน้มจะลดลงต่อเนื่อง เพราะไม่เพียงผลกระทบจากส่งออกแต่ยังเผชิญกับเศรษฐกิจภายในที่เกิดภาวะภัยแล้งที่กระทบต่อปริมาณพืชผลทางการเกษตรลดต่ำ ภาคเกษตรกรรมจะยิ่งขาดรายได้เพิ่มมากขึ้น เมื่อแรงซื้อจากฟากลูกจ้างที่อยู่ในภาคการผลิตรวมกับคนต่างจังหวัดคือเกษตรกรที่ครึ่งปีหลังชะลอการจำหน่ายสินค้าก็จะยากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสินค้าที่ไม่จำเป็น เช่น เสื้อผ้า จะมีการลดแลกแจกแถมเพื่อรักษาลูกค้า ทิศทางการขึ้นราคาในสินค้าจากภาคการผลิตจึงยาก

เด็งที่ 3 เมื่อภาคธุรกิจไม่เติบโตเท่าที่ควรจะเป็นนั้นย่อมหมายถึงรายได้จากการจัดเก็บภาษีต่างๆ ของรัฐบาลก็จะลดต่ำลงไปด้วย เมื่อรายได้ได้น้อยกว่ารายจ่ายเม็ดเงินในการดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจึงอาจไม่เพียงพอในการดำเนินการ จึงเป็นประเด็นที่รัฐบาลพยายามที่จะเร่งผลักดันงบประมาณต่างๆ ให้เร็วขึ้น

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ก็ออกมาแสดงความห่วงกังวลกับสภาพเศรษฐกิจภายในประเทศที่การบริโภคนับว่าชะลอตัวลดลงเช่นกัน และหนักครวเรื้อนยังอยู่ในระดับสูง ซึ่งจะเป็นตัวจุดให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือจีดีพี ปี 2558 ไม่ขยายตัวตามเป้า โดย ส.อ.ท.มองว่า จีดีพี ปี 2558 จะขยายตัวได้ร้อยละ 3 ส่วนการส่งออกยังติดลบร้อยละ 2

ส.อ.ท. ยังแถลงผลสำรวจความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมเดือนมิถุนายน 2558 ว่า อยู่ที่ระดับ 84.0 ปรับตัวลดลงจากระดับ 85.4 ในเดือนพฤษภาคม 2558 ต่อเนื่องติดต่อกันเป็น

เดือนที่ 6 เนื่องจากความกังวลต่อเศรษฐกิจไทยที่ได้รับผลกระทบผู้บริโภคชะลอการใช้จ่าย และปัญหาภัยแล้งที่ลุกลามหลายพื้นที่ จนส่งผลกระทบต่อรายได้เกษตรกรที่เป็นกำลังซื้อสำคัญของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งความกังวลปัญหาเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย

ประเด็นที่ประธาน ส.อ.ท. ท้วงติงซึ่งรัฐบาลควรระดับรับฟัง ก็คือ ข้อเสนอของภาคเอกชนที่ควรได้รับการตอบรับจากทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลให้เร็วขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาข้อเสนอของเอกชนได้รับการตอบสนองที่ล่าช้า โดยเฉพาะการช่วยเหลือเอสเอ็มอี ทั้งในเรื่องของภาษี หรือการขยายวงเงินค้ำประกันของบรรษัทประกันสินเชื่อเอสเอ็มอี หรือ บสย. ซึ่งพูดกันมาเป็นปีเพิ่งได้รับการพิจารณาไม่กี่วันนี้เอง

ส่วนเศรษฐกิจครึ่งปีหลังอยู่ที่ทีมเศรษฐกิจรัฐบาลจะมีอะไรมากระตุ้นจากปัญหาภัยแล้งที่อาจคุกคามภาวะเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นและจะกระทบต่อกำลังซื้อประชาชน ซึ่งข้อเสนอของเอกชนที่ผ่านมาได้ส่งสัญญาณทุกเดือนว่าทีมเศรษฐกิจควรลดต้นทุนหรือดูแลราคาสินค้าให้ภาคการเกษตรบ้างแต่ทีมเศรษฐกิจก็ไม่ได้มีมาตรการอะไรออกมาในเรื่องนี้อย่างชัดเจนที่ผ่านมารัฐบาลดูแลเศรษฐกิจมหภาคดีแล้ว แต่ในระดับภาคไม่มีความชัดเจน ซึ่งขณะนี้ปัญหาระดับไมโครของไทยค่อนข้างรุนแรง

ในสายตาของนายเบงก้อย่าง**นายบัณฑิต ล่ำซำ** ประธานกรรมการ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ก็ไม่แตกต่างกัน โดยหวังว่าปัญหาภัยแล้งหากรุนแรงมากกว่านี้อาจทำให้จีดีพีเติบโตต่ำกว่า 3%

เศรษฐกิจในระดับจุลภาคที่มีปัญหาค่อนข้างรุนแรงนั้น ดูจากการหันเหเป้าหมายการผลิตรถยนต์ปีนี้ลงเหลือ 2.05 ล้านคันของกลุ่มยานยนต์ ส.อ.ท. จากเดิมที่ตั้งเป้า 2.15 ล้านคัน โดยหันลดลงอีก 1 แสนคัน เนื่องจากยอดขายในประเทศที่ยังคงตกต่ำจากแรงซื้อประชาชนถดถอย และหนี้ครัวเรือนพุ่งทำสถาบันการเงินเข้มงวดปล่อยกู้ซ่อรถ

อีกกรณีที่กำลังจะกลายเป็นโดมิโนหรือไม่ ก็คือ การทยอยปิดตัวของบริษัทห้างร้านโรงงานที่ไม่มีมือเดอร์เข้ามาและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่ประเทศไทยก้าวไปไม่ทันหรือมีค่าแรงขั้นต่ำแพงกว่าคู่แข่งขึ้น ดังเช่นที่เกิดขึ้นกับ**บริษัท ซึมชุงอิเล็กทรอนิกส์ นครราชสีมา จำกัด** ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ประกาศเลิกจ้างพนักงานกว่า 1,800 คน เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา และหากออเดอร์ลดลงอีกก็อาจย้ายฐานส่วนหนึ่งไปเวียดนามที่มีต้นทุนค่าแรงต่ำกว่าแทน

บริษัท ซึมชุงฯประกอบกิจการผลิตฮาร์ด ดิสก์ ไดรฟ์ มีลูกจ้าง พนักงานประมาณ 2,500 คน แต่ช่วงเดือนเมษายน 2558 ที่ผ่านมา บริษัทประสบปัญหาคำสั่งซื้อชะลอตัว เนื่องจากฮาร์ด ดิสก์ ไดรฟ์ ได้รับความนิยมลดลง ทำให้ต้องปรับลดพนักงานลง พลอยทำให้ธุรกิจต่อเนื่องที่เกิดขึ้นมารองรับทั้งร้านค้า ห้องเช่า หอพัก ซบเซาไปตามๆ กัน

ไม่แต่เฉพาะซึมชุงเท่านั้น โรงงานในจังหวัดนครราชสีมา ที่มีอยู่กว่าสองพันแห่งเริ่มทยอยปิดตัวลง โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา ระบุว่า ในเดือนมิถุนายน 2558 มีโรงงานอุตสาหกรรมเลิกกิจการไปแล้วประมาณ 20 แห่ง สาเหตุจากภาวะเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศชะลอตัว ไม่มีคำสั่งซื้อสินค้า อีกทั้งปัญหาค่าแรงของไทยที่แพงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน

ขณะเดียวกัน โรงงานที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมก็เริ่มเห็นการปรับลดพนักงานลงแล้ว โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

นายวีระพงศ์ ไชยเพิ่ม ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) กล่าวว่า กนอ.ดูแลรับผิดชอบนิคมอุตสาหกรรม ปัจจุบันมีอยู่ 5,000 โรงงาน ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมาถึงตอนนี้มีโรงงานอุตสาหกรรมกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 3 โรงงาน ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือที่ลดจำนวนพนักงานลง คิดเป็นจำนวนรวมกันราว 800-1,000 คน เหตุผลที่ลดจำนวนพนักงานลงมาจากกาเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทำให้โรงงานต้องปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าบางรายการ เช่น ฮาร์ดดิสก์ให้ตอบสนองต่อตลาดที่มีการใช้แท็บเล็ตเพิ่มขึ้น

วิกฤตเศรษฐกิจของไทยรอบนี้จึงไม่ใช่แค่เปลือกผิวนอกเท่านั้น แต่มีปัญหาลึกลงไปถึงระดับโครงสร้างด้วย โดยเฉพาะการส่งเสริมการลงทุนที่เน้นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาได้เดินมาถึงทางตัน เพราะการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ขณะที่ค่าแรงของไทยเพิ่มขึ้น จึงมีการย้ายฐานการผลิตไปประเทศอื่นที่ค่าแรงต่ำกว่า มีสิทธิพิเศษดึงดูดการลงทุนที่จูงใจกว่า

“ตั้ง คสช.” โปรดสนใจช่วย “บิกตู” ล้างอาถรรพ์ รัฐบาลทหารมักตกม้าตายเพราะปัญหาเศรษฐกิจ ■